

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
1989-13

meddelad i Stockholm den 4 december 2013

KLAGANDE

Solnabostäder AB, 556066-7361

Ombud: AA
CS Moms AB
Brovägen 2 C
182 76 Stocksund

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Skatterättsnämndens beslut den 6 februari 2013 i ärende dnr 20-11/I, se bilaga (här borttagen)

SAKEN

Förhandsbesked angående mervärdesskatt

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår yrkandet om att inhämta förhandsavgörande från EU-domstolen.

Högsta förvaltningsdomstolen fastställer Skatterättsnämndens förhandsbesked.

Dok.Id 142068

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaförvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

YRKANDEN M.M.

Solnabostäder AB yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ändrar förhandsbeskedet och förklarar att lokaluthyrningen omfattas av skatteplikt samt att en tillämpning av avdragsförbudet rörande stadigvarande bostad inte kan komma att aktualiseras. Bolaget yrkar vidare att förhandsavgörande ska inhämtas från EU-domstolen avseende avdragsförbudets förenlighet med EU-rättsliga principer.

Bolaget anför bl.a. följande. Den verksamhet som Solna kommun bedriver i gruppboendestaden utgör sådan social omsorg som avses i 3 kap. 7 § mervärdesskattelagen (1994:200), ML, alternativt sådan sjukvård som avses i 3 kap. 4 och 5 §§. Boenderummen är avsedda för personer med särskilda behov. Det är inte möjligt för andra att komma i åtnjutande av rummen och de kan därför inte jämföras med bostäder på den allmänna marknaden. Personalen måste komma in i de enskilda boenderummen för att utöva vård och tillsyn och detta är något som skiljer sig från ett ordinärt boende. Användningen av samtliga ytor i gruppboendestaden avser vård och omsorg, vilket gör att begreppet stadigvarande bostad inte kan appliceras på gruppboendet. Då det saknas valfrihet för individerna utgör boendet en så integrerad och underordnad del av vården och omsorgen att detta inte kan brytas ut och ses som en självständig funktion.

Skatteverket bestrider bifall till överklagandet och anser att Skatterättsnämndens förhandsbesked ska fastställas. Skatteverket anför bl.a. följande. De aktuella boenderummen används som stadigvarande bostad av vårdtagarna. Varje bostad har sovrum/vardagsrum, köksdel och kapprum. Bostäderna skiljer sig inte från bostäder i det allmänna bostadsbeståndet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

I målet aktualiseras frågan om uthyrning av lokaler avsedda att användas som boenderum i gruppboendestad utgör sådan upplåtelse av rätt till fastighet som, efter

Mål nr
1989-13

ansökan och särskilt beslut, är skattepliktig enligt reglerna i 3 kap. 3 § andra stycket jämfört med 9 kap. 1 § första stycket ML. EU-domstolen har redan tolkat de bestämmelser i EU-rätten som avser medlemsstaternas möjligheter att medge beskattningsbara personer valfrihet i beskattningen vid utarrendering och uthyrning av fast egendom (se bl.a. mål C-246/04 Turn- und Sportunion Waldburg). Det saknas därför anledning att inhämta förhandsavgörande med anknytning till skattepliktsfrågan. Frågor om tolkning av EU-rätten och det svenska avdragsförbudet avseende stadigvarande bostad kan aktualiseras först om uthyrningen är skattepliktig.

I sak delar Högsta förvaltningsdomstolen Skatterättsnämndens bedömning att bolagets uthyrning av lokaler avsedda att användas som boenderum utgör sådan uthyrning av stadigvarande bostad som enligt 3 kap. 3 § andra stycket ML inte omfattas av skatteplikt. Då bolagets verksamhet i den delen således inte medför skattskyldighet följer redan av de allmänna reglerna i 8 kap. 3 § att avdrag för den ingående skatten inte får göras.

I avgörandet har deltagit justitieråden Gustaf Sandström, Nils Dexe,
Lennart Hamberg, Margit Knutsson och Elisabeth Rynning.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Alf Engström.